

नरामेति ॥ १ ॥ नाथवंतः ऐश्वर्यवंतः भावेद्यञ् नाल्मनान्त्वयं नाथाः कार्यसाधकाः शिब्यादय इत्येवपाठः शैब्यादय इति पाठे तु स्वार्थेऽप्यञ् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सपार्थोपितिष्ठत्विति पूर्वेणान्वयः
 सात्यकिरुवाच नरामकालः परिदेवनाय यदुत्तरं त्वत्र तदेव सर्वं ॥ समाचरामो ह्यनतीतकालं युधिष्ठिरो यद्यपि नाहं किञ्चित् ॥ १ ॥ येनाथवंतो यभवंतिलो
 के तेनात्मना कर्मसमारभन्ते ॥ तेषां तु कार्येषु भवंति नाथाः शिब्यादयो राम यथा ययातेः ॥ २ ॥ येषां तथारामसमारभन्ते कार्याणि नाथाः स्वमतेन लोके ॥ तेनाथ
 वन्तः पुरुषप्रवीरानानाथवल्कलमवाप्नुवन्ति ॥ ३ ॥ कस्मादिमौ राम जनार्दनौ च प्रद्युम्नसां बौचमया समेतौ ॥ वसन्त्यरण्ये सहसोदरीयैस्त्रैलोक्यनाथानभिगम्य
 पार्थाः ॥ ४ ॥ निर्यातुसाध्व्यदशार्हसेनाप्रभूतनानायुधचित्रवर्मा ॥ यमक्षयंगच्छतु धार्तराष्ट्रः सर्वांधवो वृष्णिबलाभिभूतः ॥ ५ ॥ त्वं ह्येव कोपात्पृथिवीमपी
 मां संवेष्टयेस्तिष्ठतु शार्ङ्गधन्वा ॥ स धार्तराष्ट्रं जहिसानुबन्धं वृत्रं यथा देवपतिर्महेंद्रः ॥ ६ ॥ भ्राता च मे यः स सखा गुरुश्च जनार्दनस्यात्मसमश्च पार्थः ॥ यदर्थमैच्छन्म
 नुजाः सुपुत्रं शिष्यं गुरुं चाप्रतिकूलवादं ॥ ७ ॥ यदर्थमभ्युद्यतमुत्तमं तत्करोति कर्माग्र्यमपारणीयं ॥ तस्यास्त्रवर्षाण्यहमुत्तमास्त्रैर्विहत्य सर्वाणि रणे अभिभूय ॥ ८ ॥
 कायाच्छिरः सर्पविषाग्निकल्पैः शरोत्तमैरुन्मथितास्मिराम ॥ खड्गेन चाहं निशितेन संख्येकायाच्छिरस्तस्य बलात्प्रमथ्य ॥ ९ ॥ ततोऽस्य सर्वाननुगान् हनिष्ये दुर्यो
 धनं चापि कुरुंश्च सर्वान् ॥ आत्तायुधं मामिहरौहिणे यपश्यंतु भैमायुधिजातहर्षाः ॥ १० ॥ निघ्नन्तमेकं कुरुयोधमुख्यानग्निमहाक्षमिवांतकाले ॥ प्रद्युम्नमुक्ता
 न्निशितान्नशक्ताः सोढुं रूपद्रोणविकर्णकर्णाः ॥ ११ ॥ जानामिवीर्यं च जयात्मजस्य कार्णिभवंत्येव यथारणस्थः ॥ सांबः ससूतं सरथं भुजाभ्यां दुःशासनं शा
 स्तु बलात्प्रमथ्य ॥ १२ ॥ न विद्यते जांबवती सुतस्य रणे विषट्कं हिरणोत्कटस्य ॥ एतेन बालेन हि शंवरस्य दैत्यस्य सैन्यं सहसा प्रणुनं ॥ १३ ॥ वृत्तोरुरत्यायतपीन
 बाहुरेतेन संख्ये निहतोऽश्वचक्रः ॥ कोनामसांबस्य महारथस्य रणे समक्षं रथमभ्युदीयात् ॥ १४ ॥ यथा प्रविश्यांतरमंतकस्य काले मनुष्यो न विनिष्क्रमेत ॥ तथा
 प्रविश्यांतरमस्य संख्ये कोनामजीवन्पुनराब्रजेच्च ॥ १५ ॥ द्रोणं च भीष्मं च महारथौ तौ सुतैर्वृतं चाप्यथ सोमदत्तं ॥ सर्वाणि सैन्यानि च वासुदेवः प्रधक्ष्यते साय
 कवह्निजालैः ॥ १६ ॥ किं नाम लोकेषु विषट्कमस्ति रुणस्य सर्वेषु सदेवकेषु ॥ आत्तायुधस्योत्तमबाणपाणेश्चक्रायुधस्याप्रतिमस्य युद्धे ॥ १७ ॥ ततो निरुद्धो
 प्यसि चर्मपाणिर्महीमिमां धार्तराष्ट्रैर्विसंज्ञैः ॥ हतोत्तमांगैर्निहतैः करोतु कीर्णां कुशैर्वेदिमिवाध्वरेषु ॥ १८ ॥

यदर्थं शत्रुवधार्थं ॥ ७ ॥ तत्सुपुत्रादिकं अस्माकमस्तीति शेषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ भैमाः भीमकर्मकर्तारः भीमवंशजावा ॥ १० ॥ ११ ॥ जयात्मजस्याभिमन्योः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥